

LOV nr. 130 af 27.maj 1908

Lov indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt : Rigsdagen har vedtaget og vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov.

Kapitel 1.

Faderens Underholdspligt.

§ 1.

Den Forpligtelse, der i Overensstemmelse med Frd. Af 14.oktober 1763 og Pl. 6.december 1839 § 1 paahviler den Mand, der udenfor Ægteskab er bleven Fader, til, i fornødent Fald efter Overøvrighedens Bestemmelse, at yde Bidrag til sit Barns Underhold, forandres saaledes :

Ved Afgørelsen af Bidragspligtens Omfang skal det have for Øje, at Barnets Forsørgelse bør ske i Overensstemmelse med Moderens Livsforhold, dog saaledes, at den er forsvarlig og ikke ringere end i gode Plejehjem paa den Egn, hvor Barnet forsørges, men heller ikke udover almindelige gode Middelkaar. Faderens Bidrag bør i Almindelighed sættes til tre Femtedele af samtlige de Udgifter, som Barnets Underhold herefter medfører. Ligesom dog Faderens Bidrag kan sættes lavere, naar Omstændighederne tale derfor, saaledes kan det sættes højere, naar Moderens Kaar ere saadanne, at hun maa antages ikke uden betydelig Vanskelighed at kunne udrede den hende paahvilende Del af Forsørgelsesbyrden, og hun ikke udenfor Ægteskab har Barn under 14 Aar med en anden Fader. Dør Moderen, eller forlader hun Landet, eller kan hun ikke findes, vil Faderens Bidrag endog kunne forhøjes saaledes, at fuld Forsørgelsespligt paalægges ham, hvorved det dog bliver at iagttage, at de af Moderen efterladte Midler, saa vidt de tilstrække, skulle anvendes til Barnets Underhold i det Omfang, hvori Forsørgelsen efter foranstaaende Regler ville paahvile hende. Er Barnet Frugt af en ved Dom fastslaaet Kønsfrihedsforbrydelse, paahviler der Faderen fuld Forsørgelsespligt.

Faderens Bidragspligt vedvarer indtil Barnets fyldte 18de Aar, dog at Bidraget kan nedsættes eller bortfalde efter det fyldte 14de Aar, naar det oplyses, at det er blevet helt delvis ufnødent, eller at Faderen har Ægtebørn, som han, om de vare i den Alder, ikke evnede at understøtte.

Særligt Bidrag kan under Anvendelse af foranstaaende Regler paalægges Faderen til Omkostninger ved Barnets Daab og Konfirmation saavel som til Skoleundervisning og faglig Uddannelse. Ligeledes kan særligt Bidrag paalægges i Anledning af Barnets Sygdom eller Begravelse inden dets 18de Aar. De særlige Bidrag til Skoleundervisning og faglig Uddannelse kunne paalægges Faderen i det Omfang, hans økonomiske Forhold tillade, uden Hensyn til Moderens Livsforhold, dog saaledes, at der gives Faderen Lejlighed til at erklære sig derom, og at der, hvis han forlanger det, beskikkes Barnet en Værge, til hvem disse Bidrag indbetales under Værgens Ansvar for deres Anvendelse i det fastsatte Øjemed.

Bidraget bør i Almindelighed fastsættes højere for de første to Aar end for den øvrige Tid, Det erlægges forud for hvert Tidsafsnit, for hvilket de enkelte Bidrag ifølge Overøvrighedens Fastsættelse skulle gælde. Dette Tidsafsnit maa ikke overstige ½ Aar. Barnets Død i Tidsafsnittets Løb medfører ikke Fritagelse for nogen Del af det for dette Tidsafsnits gældende Bidrag.

Overøvrigheden kan stedse med fremtidig Virkning forandre et stedfundet Paalæg af Bidrag, naar der fremkommer grundet Begæring derom, dog at Forhøjelse af Faderens Bidrag ikke kan finde Sted, uden at han saa vidt muligt har haft Lejlighed til at udtale sig derom.

Er Faderen død før Barnets Fødsel, paahviler Forpligtelsen hans Bo og Arvinger i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 3 og 15, 2det Stykke.

Forlig eller Overenskomst mellem Forældrene om Afgørelsen af fremtidig Underholdspligt ved periodiske Bidrag eller en Affindelsessum er kun med Overøvrighedens Godkendelse bindende. Godkendelse af saadant Forlig eller Overenskomst bør ikke meddeles, naar foranstaaende Grundsætninger i væsentlig Grad ere tilsidesatte. Gaar Forliget eller Overenskomsten ud paa, at der skal ydes en Affindelsessum, bliver denne i Overformyn-deriet eller i et af Staten anerkendt Livsforsikringselskab for at anvendes til en Livrente for Barnet indtil dets fyldte 18de Aar.

Sidstnævnte Bestemmelse finder ogsaa Anvendelse, naar Overenskomst sluttet med nogen anden om dennes Overtagelse af Forsorgen for Barnet mod Erlæggelse af Vederlag en Gang for alle, selv om det sker ved Adoption.

Den Overøvrighedsbestemmelse, ved hvilken det periodiske Bidrag fastsættes eller stadfæstes, skal indeholde Oplysning om Faderens Fødested, Fødselsdag og Fødselsaar samt om, hvor han paa den Tid efter de foreliggende Oplysninger maa antages forsørgelsesberettiget.

§ 2.

Moderen udenfor Ægteskab skal med de Tvangsmidler, som Lovgivningen hjemler for det i § 1 ommeldte Bidrag, kunne fordre Faderen ved Overøvrighedens Beslutning tilpligtet i Overensstemmelse med Grundsætningerne i § 1 at bidrage til Udgifterne ved hendes Barselfærd og til hendes Underhold i 1 Maaned før og 1 Maaned efter Fødslen. Til Fastsættelse af saadant Bidrag udfordres det kun, at Udgiften paa passende Maade er sandsynliggjort for Overøvrigheden. Godtgørelsen ydes, selv om Barselfærden og Barnemoderens Underhold i ovennævnte Tidsrum paa Grund af privates Bistand ikke medføre Omkostninger for Moderen personlig. Har Fattigvæsenet udredet de nævnt Udgifter, indtræder det for disses Vedkommende i Moderens Ret overfor Faderen.

De i denne Paragraf omhandlede Krav om Bidrag kunne gøres gældende, selv om Faderen dør før Barnets Fødsel, og selv om Barnet er dødfødt. Bidragene kunne indkræves efter de for Underholds-bidrag til Børn udenfor Ægteskab foreskrevne Regler.

§ 3.

Dør en Mandsperson, der udenfor Ægteskab har Børn, som endnu ikke have fyldt 18 Aar, bliver det fornødne til Dækning af det ham paahvilende Underholdsbidrag at udbetale af Boet, for saa vidt det er solvent, paa samme Maade som forfalden Gæld, saafremt Begæring herom fremsættes inden Udløbet af

Proklama eller, hvis saadant ikke udstedes, inden 6 Maaneder efter Mandens Død. Overøvrighedens Bestemmelse af Bidragets Størrelse efter Reglerne i § 1 kan i fornødent Fald indhentes ved Foranstaltning enten af Barnets Stedfortræder eller af Boet. Hvis Faderen efterlader sig Enke, finder en saadan Udbetaling dog kun sted til Fordel for saadanne Børn udenfor Ægteskab, som han har avlet før sit Ægteskab med hende, og efterlader han sig Ægtebørn, sker Udbetaling ikke til Fordel for Barn udenfor Ægteskab, der er yngre end dette. Derhos bliver det stedse at iagttage, at Beløbet, som udredes til Underhold af Barn udenfor Ægteskab, ikke overstiger, hvad det som Ægtebarn ville have arvet. Hensidder Enken i uskiftet Bo, paahviler det hende ikke at fortsætte med Udbetalingen af det Manden paahvilende Bidrag, medmindre hendes Formuesforhold efter Overøvrighedens Skøn tilstede, at hun, uden at hun og hendes uforsørgede Børn udsættes for at savne det nødvendige, er i Stand til at yde et passende Bidrag, der i saa Fald fastsættes af Overøvrigheden under Hensyn til ovenstaaende Regler. Naar Underholdsbidraget efter Faderens Død udredes i et samlet Beløb, bliver det at indbetale til Overformynderiet med Opgivelse af, i hvilke Terminer og til hvem det skal udbetales. Ved Barnets Død eller fyldte 18de Aar faldet det muligt uanvendte Beløb til Deling mellem Faderens Arvinger.

Skifteretten eller Eksekutores have, naar det kommer til deres Kundskab, at Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab paahviler afdøde, at drage Omsorg for, at Fordringen paa Bidrag gøres gældende, i fornødent Fald ved at foranstalte en Værge beskikket. Om Udbetaling af saadant Bidrag giver Skifteretten eller Eksekutores Meddelelse til afdødes Forsørgelseskommune og foretage Paategning paa vedkommende Overøvrighedsbestemmelse eller af Overøvrigheden stadfæstede Forlig eller Overenskomst.

Kapitel 2.

Det offentlige Udbetaling af Underholdningsbidrag.

§ 4.

Naar Bidrag, som efter Overøvrighedens Bestemmelse eller Stadfæstelse i Henhold til §§ 1-2 skal udredes af en Mand, der er bleven Fader udenfor Ægteskab, ikke betales i rette Tid, kan Moderen, for saa vidt hun i Tvangs-tilfælde er berettiget til vedblivende at forsørges her i Landet, ved at fremsætte mundtlig eller skriftlig Begæring derom for Politimesteren i den Retskreds, i hvilken hun opholder sig, i København for Magistraten, fordrer Bidraget – Underholdsbidrag for Barnet dog ikke for kortere Tid end ½ Aar – udbetalt af det offentlige, uden at det betragtes som en hende ydet Fattighjælp. Begæringen skal være ledsaget af vedkommende Overøvrighedsbestemmelse eller af Overøvrigheden stadfæstede Forlig eller Overenskomst, saa vidt muligt i behørig forkyndt Stand, og af Leveattest for Barnet, udenfor København tillige af en Attest fra Kommunalbestyrelsen for Moderens Opholdskommune om, at hendes Formueforhold og Erhverv ikke tillade hende selv at sørge for Barnets forsvarlige Underhold og Opdragelse. Samtidig maa hun give de til hendes Raadighed staaende Oplysninger om Faderens Opholdssted og Forsørgelsessted. Leveattesten skal indeholde Oplysning om, hvorvidt Barnet er anbragt i Pleje og, i bekræftende Fald, hos hvem.

§ 5.

Naar den i den foregaaende Paragraf omhandlede Begæring er behørig fremsat, bliver Bidraget, dog kun med de i § 8 nævnte Beløb, straks forskudsvis at udbetale, for Københavns Vedkommende Ved Magistraten af Kommunens Kasse og udenfor København af Politimesteren, der hertil erholder et passende Forskud, for Landretskredsens Vedkommende af Amtsrepartitionsfonden, Købstæderne af Kæmnerkassen og paa

Bornholm af den for Købstæder og Land fælles Kasse. Samtidig afkræve de fornævnte Myndigheder – om fornødent gennem det stedlige politi – Faderen det skyldige Bidrag, hvorhos der, saafremt det ikke betales ved Afkrævningen, foretages Udpantning for dette, medmindre det af Politimesteren (i København Magistraten) skønnes, at der ikke herved vil kunne faas Dækning for Beløbet eller nogen del deraf, hvorom Paategning da skal gøres paa den Overøvrighedsbestemmelse, ved hvilken Bidraget er blevet fastsat eller godkendt. Desuden bliver der af Politiet, for saa vidt ikke Oplysning om Faderens Forsørgelsessted haves, eller Afhøring til Oplysning derom i den nærmeste Tid er sket, hurtigst muligt at foretage saadan Afhøring over Faderen, hvilke Oplysninger tilstilles den Myndighed, der har udlagt Beløbet. Denne har derefter at afkræve den Kommune, som efter de foreliggende Oplysninger maa antages at være Faderens Forsørgelseskommune, det udlagte Beløb, der, saafremt Forsørgelsespligten anerkendes, straks skal betales. Henviser den antagne Forsørgelseskommune til en anden Kommune som Forsørgelsessted, rettes Kravet om Betaling til denne. Opnaas der heller ikke herved Betaling, tilstilles udenfor København Sagen den Politimesteren overordnede Amtmand, der foranlediger Forsørgelsesspørgsmaalet afgjort. For Københavns Vedkommende henvender Magistraten sig angaaende Afgørelsen af Forsørgelsesspørgsmaalet til Amtmanden over det Amt, i hvilket den Kommune, der efter Magistratens Skøn har Forsørgelsespligten, er beliggende.

Det Bidrag, som i Henhold til foranstaaende Regel forskudsvis udredes af det offentlige, udbetales Moderen, men har hun sat Barnet i Pleje, hvorom hun er pligtig at give nærmere Oplysning, skal vedkommende Myndighed fordre, at hun forinden Udbetalingen godtgør, at den forfaldne Plejeløn eller anden af Bidraget omfattet Udgift vedrørende Barnet er betalt, eller at Plejeforældrene samtykke i Udbetalingen. I andet Fald kan Bidraget udbetales til den, hos hvem Barnet er anbragt.

§ 6.

Foreligger der, naar den i § 4 omhandlede Begæring fremsættes, ingen Oplysninger om Faderens Opholdssted, udbetales Bidraget ikke desto mindre forskudsvis som anført i § 5, og der skal da samtidig foretages Efterlysning af Faderen. Er Efterlysningen forgæves, gøres der herom Paategning paa den paagældende Overøvrighedsbestemmelse eller det stadfæstede Forlig (Overenskomst) med Angivelse af, naar Efterlysningen har fundet sted, og det forskudsvis udbetalte Beløb afkræves den Kommune, som efter de foreliggende Oplysninger maa anses for at være Forsørgelseskommunen. Nægter denne at betale Beløbet, søges Forsørgelsesspørgsmaalet afgjort efter de i § 5 anførte Regler.

Lader det sig ikke oplyse, at Faderen er forsørgelsesberettiget i en bestemt Kommune, eller viser det sig, at han ikke har Forsørgelsesret i nogen Kommune her i Landet, bliver Udgiften at afholde efter Reglerne i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9.april 1891 § 27, for Færøernes Vedkommende efter Lov om Fattigvæsenet af 10.april 1895 § 42. – Disse Regler kommer ligeledes til Anvendelse, dersom Faderen paa det Tidspunkt, Bidraget udbetales, er død eller opholder sig i Udlandet, uanset om dette først senere oplyses. Der skal paa den Overøvrighedsbestemmelse eller det stadfæstede Forlig (Overenskomst), der hjemler Moderen Ret til Bidraget, tilføjes en Anmærkning om, hvad der foreligger oplyst om Faderens Død eller Bortrejse til Udlandet.

§ 7.

Det i Henhold til foranstaaende Bestemmelser Moderen udbetalte Bidrag betragtes som en Faderen ydet Fattighjælp, naar Udpantning for Beløbet forgæves er foretagen, eller naar vedkommende Myndighed har skønnet, at der ikke ved Udpantning kan faas Dækning for Beløbet, eller i det i § 6 omtalte Tilfælde, at Efterlysning af Faderen har været forgæves, naar der er forløbet en Maaned, efter at Efterlysningen har fundet Sted. Om denne Hjælp skal vedkommende Myndighed, der forskudsvis har udbetalt Bidraget, give fornøden Underretning til Faderens Opholdskommune, saafremt denne kendes, saa snart dette kan ske. Dersom Faderen er eller senere maatte komme til Stede, kan den Kommune, der har udbetalt Bidraget forlange, at Afsoning skal ske efter de herom gældende Regler, jfr. herved § 19.

§ 8.

Den det offentlige ifølge de foregaaende Paragraffer paahvilende Forpligtelse til at udrede de Faderen paahvilende Bidrag kan ikke fordres udstrakt til Bidrag, som ere forfaldne til Betaling 1 Aar eller mere, før Begæringen fremsættes, hvorhos Bidraget normeres til tre Femtedele af samtlige de Udgifter, som et Barns Underhold i et godt Plejehjem i paagældende Egn gennemsnitlig medfører, dog uden at Forpligtelsen vor vedkommende Myndighed til saa vidt muligt at faa hele Beløbet inddrevet hos Faderen og tilstillet rette vedkommende derved formindskes. Overøvrigheden fastsætter for 5 Aar ad Gangen, hvor store disse Normalbidrag (Underholdsbidrag til Barnet og Bidrag efter § 2) skulle være. Har Barnet i det Tidsrum, for hvilket Underholdsbidrag til dette forlanges, opholdt sig paa flere Steder, hvor Normalbidraget er forskelligt, lægges det Normalbidrag til Grund, der er fastsat i den Overøvrighedskreds, under hvilken den Myndighed, der forskudsvis har udbetalt Bidraget, henhører.

Kapitel 3.

Raadighed over Barnet m.m.

§ 9.

Værgeraadet paa Barnets Opholdssted kan til enhver tid bestemme, at der skal beskikkes Barnet en Væрге. Denne beskikkes af Øvrigheden efter Værgeraadets Indstilling. Moderens Slægt har ingen Fortrinsret. Kvinder kunne beskikkes.

Væрге vil altid være at beskikke, naar Moderen ikke anvender hele det fra Faderen eller fra det offentlige modtagne Bidrag til Barnets Bedste, eller hun ikke selv yder et passende Bidrag til dets Underhold, samt naar hun, uden at der foreligger nogen efter Værgeraadets Skøn tilstrækkelig Grund, vil fjerne Barnet fra et godt Plejehjem.

Den i Henhold til denne Paragraf beskikkede Væрге har Forældremagten over Barnet, og kan gøre dets Ret gældende på alle Omraader.

Det paahviler Værgeraadet at føre Tilsyn med, at et Barn, til hvilken der med Værgeraadets Vidende udredes Underholdsbidrag fra flere Mænd, ikke som Plejebarn anbringes paa et Sted, hvor dets Omgivelser kende dette Forhold, hvis der er Grund til at befrygte, at Barnet vil komme til at lide derunder.

§ 10.

Den Moderen efter denne Lovs §§ 4, 5 og 6 tillagte Ret til Underholdsbidrag til Barnet kan gøres gældende af Barnets Værge samt af den, som efter Moderens Død, Bortrejse fra Landet eller lignende udøver den faktiske Opdragermyndighed over Barnet. Er Moderen død eller rejst ud af Landet, eller er hendes Opholdssted ubekendt, kræves Trangsattest for Barnet. Begæring om Bidragets Udbetaling fremsættes for Politimesteren (Magistraten) i den Retskreds, hvor den, der fremsætter Begæringen, har sit Hjemsted.

Er Barnet overtaget af Værgeraadene, kan fornævnte Ret gøres gældende af Forsørgelseskommunen, saafremt denne delvis afholder Omkostningerne ved dets anbringelse, og ellers af Overværgeraadet. Trangsattest for Barnet udfordres og kan afgives af den Myndighed, der begærer Bidraget udbetalt. Begæringen fremsættes for Politimesteren (Magistraten) i den Retskreds, hvor vedkommende Myndighed har sit Sæde.

Er Barnets Forsørgelse overtaget af en Forening, der nyder Anerkendelse til Anbringelse af Børn i Henhold til Forskrifterne i Lov af 14. april 1905 om Behandling af forbryderske og forsømte Børn og unger Personer, tilkommer samme Ret denne Forening. Attest fra Foreningen om, at den af egne Midler helt eller delvis udreder Plejelønnen for Barnet, gør da Fyldest som Trangsattest. Begæringen om Udbetaling fremsættes for Politimesteren (Magistraten) i den Retskreds, hvor Barnet er anbragt.

I Tilfælde af et udenfor Ægteskab avlet Barns Adoption indtræder Adoptivforældrene i Moderens Ret til at faa Underholdsbidrag fra Barnets Fader, for saa vidt de ikke har givet Afkald derpaa.

Barnets Udlevering til Forsørgelse kan Faderen kun fordre under følgende Betingelser : at Moderen er død eller Forældremagten hende fratagen, at Krav med Hensyn til Barnets Forsørgelse stilles til ham, og at vedkommende Værgeraad har fundet det foreneligt med Barnets Tarv, at det overgives Faderen. Dog kan Faderen, saafremt Barnet ikke ved Adoption er blevet andres Forældremyndighed undergivet, uden særlige Betingelser fordre sig det overleveret efter Moderens Død, naar han kuldlyser det og Overøvrigheden paa Barnets Opholdssted samtykker deri.

§ 11.

Har en kvinde, der er Moder udenfor Ægteskab, indgaaet Ægteskab med en anden end hendes Barns Fader, kan Stedfaderen med Moderens Samtykke, for saa vidt hun har Forældremagten over Barnet, tillægge dette sit Familienavn ved Anmeldelse til vedkommende Ministerialbog under Forevisning af Barnets Fødsels(Daabs-)attest, sin egen Fødsels(Daabs-)attest eller Bevis for opnaaet Navneforandring og sin og Moderens Vielsesattest. Barnets øvrige Retsstilling berøres ikke af denne Navneforandring.

I Tilfælde, hvor det er oplyst, hvem der er Barnets Fader, og dette tillige har faaet Faderens Navn, eller denne er villig til at give Barnet dette, kan Stedfaderen dog ikke uden Faderens Samtykke give Barnet sit Navn.

Ej heller kan saadant Barn bortadopteret eller Forældremagten af Moderens overdrages andre uden Faderens Samtykke.

§ 12.

De særlige Regler om Hemmeligholdelse af Navnet på Mødre, der føde paa den kgl. Fødselsstiftelse, skulle ikke være til Hinder for, at Barnet eller dets Værge paa Forlangende faar Bevis meddelt fra Stiftelsen om, hvem Moderen er.

Det paahviler Fødselsstiftelsen med Hensyn til enhver paa samme hemmelig fødende Kvinde at sikre sig Bevis for, hvem hun er.

Kapitel 4.

Eftersøgning af Faderen. Fastsættelse og Inddreven af Underholdsbidrag.

§ 13.

Naar ifølge Erklæring fra en autoriseret Læge eller en praktiserende Jordemoder den 6te Svangerskabsmaaned er forløben, kan en udenfor Ægteskab besvangret Kvinde under lagttagelse af de i øvrigt hidtil gældende Regler kræve Sag rejst imod den af hende som Fader sigtede. Vedgaar denne for Retten at være Fader, eller skønner Retten, at fornødent Bevis foreligger, eller fralægger indklagede sig ikke ved Ed at have haft Samleje med Klagerinden i et af Retten efter Sagens Omstændigheder nøjagtig bestemt Tidsrum, eller aflægger Klagerinden, hvor dette efter de i Sager om Underholdsbidrag hidtil fulgte Grundsætninger findes at burde tilstedes hende, Ed paa i et af Retten nøjagtig bestemt Tidsrum at have haft Samleje med den som Fader sigtede og ikke indenfor det saaledes bestemte Tidsrum med andre, fastsætter Overøvrigheden paa dette Grundlag efter Moderens Begæring et passende Beløb til de i § 2 ommeldte Udgifter saavel som Underholdsbidraget til Barnet fra dets Fødsel. Af dette Beløb forfalder Tilskuddet til Udgifterne efter § 2 og Underholdsbidraget for det første Halvaar straks eller til et af Overøvrigheden nærmere bestemt Tidspunkt inden den ventede Fødsel, men tages, naar det er erlagt, i Forvaring af vedkommende Politimester (i København Magistraten), der en passende Tid før den ventede Fødsel udbetaler Tilskuddet til Udgifterne efter § 2. Kommer Barnet levende til Verden, udbetales ogsaa Underholdsbidraget for det første Halvaar Moderen. Overøvrigheden giver derhos Resolutionen Paategning om Barnets Navn og Fødselsdag. Bliver Barnet Dødfødt, tilbagebetales det for Barnet bestemte Underholdsbidrag.

Sager af den i det foregaaende Stykke omhandlede Art skulle fremmes med størst mulig Hurtighed. Udsættelse bør kun undtagelsesvis indrømmes og kun for ganske kort Tid, og Ed aflægges under selv Sagen. Indankning for højere Ret af Kendelser og Domme i disse Sager har ikke udsættende Virkning. Den Mand, hvem Bidrag er paalagt, kan derimod efter Barnets Fødsel foranstalte Genoptagelse af Sagen, og saafremt Retten finder, at den tidligere Afgørelse beror på bristende Forudsætninger, kan han samtidig med, at han frifindes for Betalingen af de endnu ikke erlagte Bidrag, faa Barnets Moder kendt forpligtet til at tilbagebetale det af ham erlagte. Paa den anden side kan den Moder, der har tabt den i denne Paragraf omhandlede Sag, efter Fødselen atter rejse Sag om Underholdsbidrag paa sædvanlig Maade. Finder Retten Grundlaget for den tidligere Afgørelse holdbar, afvises Sagen.

De i denne Paragraf omhandlede Bidrag ere Genstand for Udredelse af det offentlige under de Forudsætninger og efter de Regler, der ere fastsatte i §§ 4-8. Dog faar Udredelsen først Fattighjælps Virkning samtidig med, at Fattighjælps Virkning første Gang indtræder med Hensyn til et efter Fødselen forfaldent Bidrag. I de i det foregaaende Stykke anførte Tilfælde, hvor den som Fader sigtede Person senere frikendes, betragtes et af det offentlige udredt Bidrag som Fattigunderstøttelse til Moderen. Beløbet

godtgøres af hendes Forsørgelseskommune, der, saafremt det viser sig uerholdeligt hos hende, har Krav paa at faa det afholdt i Overensstemmelse med Reglerne i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 § 27, for Færøernes Vedkommende efter Lov om Fattigvæsenet af 10. April 1895 § 42.

§ 14.

Sager angaaende Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab behandles efter de hidtil gældende Regler, dog med efternævnte Ændringer :

Indklagede eller Fattigvæsenet, hvis det har bidraget til Barnets Forsørgelse, kan fordre, at enhver Person, som efter Moderens Forklaring eller efter det under Sagen i øvrigt oplyste kan være Barnets Fader, inddrages under Sagen som indklaget. Hvis Fattigvæsenet paa den Tid, da Sagen foretages, ikke har bidraget til Barnets Forsørgelse, kan Fattigvæsenet senere, saa snart det maatte yde saadant Bidrag, fordre Sagen genoptagen, saaledes at andre personer efter foranstaaende Regel inddrages under Sagen som indklagede.

Er der efter det oplyste overvejende Sandsynlighed for, at en af flere indklagede ikke er Faderen, idet han kun kan anses som saadan ved Fravigelse af de sædvanlige Tidsfrister, vil han ikke være at tilpligte til at betale Underholdsbidrag.

Enhver bidragspligtig er ansvarlig for hele Bidraget, men har, naar han har betalt det, Fordring paa Erstatning hos enhver anden bidragspligtig for en forholdsmæssig Andel og Adgang til at benytte de samme Tvangsmidler, som tilkomme Moderen.

Til Sagens Oplysning, for saa vidt angaar indklagede Personer og Moderen, kan Retten benytte de samme Midler som under en offentlig Politiundersøgelse. Udgifterne hertil afholdes som Delinkventudgifter.

Naar der søges Hjælp til Barnets Underhold af det offentlige, er Moderen pligtig til efter Værgens, Værgeraadets eller Fattigvæsenets Begæring at afgive Forklaring under Vidnetvang om, hver der er eller kan være Fader til Barnet.

Hvis Moderen, den Gang Barnet blev avlet, var gift, men det ægteskabelige Samliv var ophævet, kan hun gaa frem efter de samme Regler som, hvis hun var ugift.

§ 15.

Er den, der sigtes for at have besvangret en Kvinde udenfor Ægteskab, forsvunden, forinden hans Bidragspligt er afgjort, kan Politiets Bistand til hans Eftersøgning fordres Moderen eller den til Anlæggelse af Sag om Underholdsbidrag efter de gældende Regler i øvrigt berettigede, dog at Efterlysning i „Politiefterretninger“ kun maa finde Sted, dersom Sigtelsen er bekræftet ved Moderens i Retten afgivne Forklaring, og der ikke foreligger nogen Grund til at betvivle dennes Rigtighed. Fremkommer der ikke Oplysning om hans Opholdssted, eller viser det sig, at han har forladt Landet, kan Sagen efter offentlig Stævning, hvis Udgifter forskudsvis afholdes af Moderen, behandles ved hans sidst bekendte Værneting her i Landet. Det kan da, naar han ikke giver Møde under Sagen, og Moderens Sigtelse væsentligt bestyrkes ved de af hende tilvebragte Oplysninger, ved Dommen tillades hende at bekræfte sin Paastand om, hvem der kan være Fader, ved Ed. Paa Grundlag af en saadan Dom kunne ogsaa de i § 13 anførte Bidrag fastsættes.

Bidragsbestemmelsens Forkyndelse bortfalder i disse Tilfælde, og det samlede Bidrag kan efter Overøvrighedens Bestemmelse straks inddrives i Gods, som Skyldneren maatte eje her i Landet.

Er den, der sigtes for at have besvangret en Kvinde udenfor Ægteskab, død før eller efter Barnets Fødsel, rettes Sagen imod hans Bo eller Arvinger, for saa vidt disse have overtaget Gældsansvaret. Sagen kan anlægges ved afdødes sidste Værneting, og foranstaaende Regel om Muligheden for Sagens Afgørelse ved Moderens Edsaflæggelse finder anvendelse, saafremt Sagen anlægges senest 6 Maaneder efter Barnets Fødsel. Resolutionen forkyndes for Boet eller Arvingerne og kan danne Grundlag ogsaa for Bidrags Fastsættelse efter § 13. Med Inddrivelsen forholdes der efter Reglerne i § 3, dog at foreløbig Anmeldelse af Fordringen gyldig kan ske inden Proklamas Udløb, og at de i nævnte Regler omhandlede 6 Maaneder regnes fra endelig Dom i Sagen om Bidragspligten.

Naar Faderen er tilpligtet at betale noget af de i denne Lov omhandlede Bidrag, og det ikke vides, hvor han opholder sig, er saavel Moderen som Barnets Værge eller den, der efter hendes Død, Bortrejse eller lignende udøver Opdragermyndigheden over Barnet, saa og Fattigvæsenet, naar dette har maattet overtage vedkommende Forsørgelsepligt, og vedkommende Forsørgelseskommune eller Overværgeraadet, naar Barnet er under Værgeraadets forsorg, berettiget til at fordre Faderens Opholdssted eftersøgt ved Politiets Bistand, om fornødent ved Efterlysning i "Politiefterretninger". Er Eftersøgningen forgæves, kan det samlede Bidrag efter Overøvrighedens Bestemmelse straks inddrives i Gods, som Skyldneren maatte eje heri Landet, uanset om Bidragsbestemmelsen er forkyndt eller ikke.

§ 16.

Naar en Mandsperson, der er kendt pligtig til at yde Bidrag efter nærværende Lov, og ikke senest Forfaldsdagen har udredet dette, fraflytter sin Bopæl, er han pligtig til at gøre Anmeldelse om Flytningen, og flytter han til en anden Kommune, skal Anmeldelsen gøres saavel paa det Sted, hvorfra han flytter, som paa det Sted, hvortil han flytter. Anmeldelsen gøres i København til Magistraten, i Købstæderne og Handelspladser til Politiet og paa Landet til Sognefogden. Bemærkning om denne Forpligtelse og om Følgen af dens Tilsidesættelse optages i enhver Overøvrighedsbestemmelse, hvorved Bidrag paalægges, eller Forlig om saadant stadfæstes.

Tilsvarende Anmeldelsespligt kan af Politiet, eller af Dommeren til Retsprotokollen, naar Forholdene skønnes at gøre saadant hensigtsmæssigt, paalægges den, mod hvem Sag til Ydelse af Bidrag efter denne Lov, derunder Forskud efter § 13, er rejst. Følgen af Pligtens Tilsidesættelse skal foreholdes den paagældende.

Underlader vedkommende at gøre Anmeldelse, eller afgiver han urigtig Anmeldelse, straffes han med Bøder fra 10 til 100 Kr. Har han tilsigtet at unddrage sig Bidragspligten, anvendes dog, for saa vidt ikke højere Straf er forskyldt, Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller Tvangsarbejde indtil 2 Maaneder. Sager derom behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde Forsørgelseskommunens Kasse.

§ 17.

Vil en Mand, der er Fader udenfor Ægteskab, forlade Landet for længere eller ubestemt Tid, forinden han har opfyldt hele sin Bidragspligt efter denne Lov, er han forpligtet til forinden, i fornødent Fald efter Overøvrighedens Bestemmelse, og i det Omfang, denne efter Undersøgelse af Forholdene, maatte finde

passende, at betale eller stille Sikkerhed for de paagældende Bidrag. Hvis ingen bedre Sikkerhed kan tilvejebringes, vil personlig Kaution af to Personer, hvis økonomiske Forhold ikke er ringere end Faderens, og hvis Kaution godkendes af det kommunale Raad i Faderens Forsørgelseskommune, være tilstrækkelig. Mod disse Personer haves da de samme Tvangsmidler som lige overfor Faderen. Kautionserklæringen afgives i København for Politidirektøren, udenfor København inden Politiretten, efter at de paagældende Personer ere gjorte bekendte med dens Virkninger.

Vides det, eller er det sandsynligt, at Faderen vil forlade landet for længere eller ubestemt Tid uden forud at have opfyldt de ham paalagte Forpligtelser, kan Politiet efter vedkommendes Begæring fremstille Faderen for Fogden, der, saafremt Mistanken om Bortrejse af fornævnte Art findes grundet, og Faderen ikke retter for sig, ved Kendelse beslutter hans Hensættelse i Gældsarrest. Denne vedvarer, indtil han betaler eller stiller Sikkerhed, eller Beløbet er inddrevet --, hvilket kan ske under et ved Udpantning i hans herværende Gods --, eller vedkommende frafalder Kravet om Arrestens Opretholdelse, eller Fogden anser Formodningen for den arresteredes Udvandringshensigt for bortfalden, dog at Arrestens Varighed aldrig strækker sig udover 9 Maaneder. Omkostningerne ved Arresten afholdes af de i §§ 5-6 nævnte Kasser med Virkning efter § 7.

Tilsvarende Ret tilkommer den første Gang udenfor Ægteskab besvangrede Kvinde, der ved Attest fra en autoriseret Læge eller den praktiserende Jordemoder for Politiet godtgør sin frugtsommelige Tilstand og under Eds Tilbud opgiver, at den Person, imod hvem hun paa Grund af Formodning om forestaaende Bortrejse begærer Foranstaltningen iværksat, har besvangret hende, og at hun ikke tidligere har været besvangret udenfor Ægteskab. De af vedkommende offentlige Kasse udredede Omkostninger have i disse Tilfælde først Fattighjælps Virkning overfor den som Fader sigtede i Overensstemmelse med Reglerne i § 13 sidste Stk., 2det Pktm. De Bidrag, der skulle betales eller sikres, bestemmes af Overøvrigheden efter Reglerne i §§ 1 og 2 sammenholdt med denne Paragrafs 1ste Stykke. Sag angaaende Bidragspligt bliver derhos ufortøvet at anlægge inden Politiretten, hvilket kan ske ved Arreststedets Værneting. Dømmes indklagede førend Barnets Fødsel, har han samme Adgang til Genoptagelse af Bidrags sagen som i § 13, 2det Stykke, fastsat. Frifindes indklagede, betragtes de af vedkommende offentlige Kasser udredede Omkostninger ved Arresten som en Moderen ydet Fattigunderstøttelse. Med Godtgørelsen deraf forholdes der efter § 13, sidste Punktum.

Endelig tilkommer der Moderen udenfor Ægteskab lignende Ret til at forhindre, at Barnefaderen udvandrer i Tidsrummet, indtil der foreligger Bestemmelse af Overøvrigheden om Bidrag, hvilken Bestemmelse da snarest bør indhentes. Reglerne i denne Paragrafs 2det og 3die Stykke finde tilsvarende Anvendelse, alt efter som Faderens Egenskab som saadan er behørig fastslaaet eller ikke.

Bidrag, der i henhold til denne Paragraf ere betalte inden Barnets Fødsel, tages i Bevaring af Politiet og behandles i Overensstemmelse med Reglerne i § 13, 1ste Stykke. Underholdsbidraget til Barnet for fremtidige Tidsrum indsættes i Overformynderiet i Overensstemmelse med § 3. Tiloversblivende Beløb tilbagebetales Faderen eller hans Bo eller Arvinger.

Udvandringsagenter eller andre, der vidende om Forholdene befordre en Person, hvis Udvandring foregaar i Strid med Reglerne i § 17, ud af landet, blive ansvarlige for det Beløb, som den bortrejste burde have udredet.

§ 19.

Afsoning af de i denne Lov omhandlede Bidrag skal i Stedet for Fængsel paa Vand og Brød ske ved Fængsel paa sædvanlig Fangekost i den firedobbelte Tid. Dog kan Overøvrigheden undtagelsesvis, hvor den hurtigere Afsoning skønnes at have Betydning for den bidragspligtiges Velfærd, indrømme Afsoning ved Fængsel paa Vand og Brød. For den Person, der, efter at have avlet Barn udenfor ægteskab med en Kvinde, i hendes Levetid avler Barn udenfor Ægteskab med en anden Kvinde, sker Afsoningen af Bidrag til disse Kvinder og Børn ved Tvangsarbejde, saaledes at 6 Dage af saadant Arbejde regnes lige med 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød. Er Oplysning erhvervet om, at Faderen falder ind under denne Bestemmelse, meddeles der Bidragsbestemmelsen Paategning herom.

Dersom Faderen er Familieforsørger, og det skønnes, at han ikke, uden at Familien lider Nød, kan udrede hele det skyldige Bidrag, og Forholdet ikke ordnes ved Overenskomst med den til Bidraget berettigede, fastsætter Overøvrigheden, hvor stor Del af Bidraget han skønnes at kunne udrede, og giver da kun Hjemmel til Afsoning af denne Del, for saa vidt den ikke betales.

Afsoning af Bidrag medfører ikke Bortfald af Betalingspligt eller af de i øvrigt hjemlede Midler til Betalings Opnaelse og Retsvirkninger af Betalings Udeblivelse.

Med Hensyn til Moderens Retsmidler til Inddrivelse af Bidrag hos Faderen har det sit Forblivende ved den gældende Rets Regler med de af denne Lov flydende Lempelser.

§ 20.

Er ved Omstændigheder, der maa tilregnes Moderen selv, Sag om Underholdsbidrag til et Barn udenfor Ægteskab af hende først rejst over 1 Aar efter Barnets Fødsel, kan det ved Dommen bestemmes, at Bidragspligten ikke skal strække sig længere tilbage end 1 Aar fra Sagens Rejsning. Mere end 3 Aars Bidrag kan i et saadant Tilfælde aldrig paalægges. Begæring om særlige Bidrag efter § 1, 4de Stykke, bør, ligeledes under Kravets Fortabelse, rettes til Overøvrigheden inden 1 Aar efter Udgiftens Afholdelse, men mindre rimelig Grund til Forhalingen godtgøres.

Retten til Bidrag efter § 2 forældes med tilsvarende Forbehold i 1 Aar, regnet fra Nedkomsten indtil Begæringens Fremsættelse.

Kapitel 5.

Lovens Træden i Kraft.

§ 21.

Denne Lov træder i Kraft den 1. juli 1908, fra hvilket Tidspunkt Lov af 3. April 1900 om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab, bortfalder. Loven er anvendelig ogsaa med Hensyn til de forinden dens Ikrafttræden begrundede Bidragsforpligtelser. Forandring i stedfundne Fastsættelser af

Underholdsbidrag til Børn sker dog kun med fremtidig Virkning, og uden at Forpligtelse til Forudbetaling indtræder. Krav efter § 1, 4de Stykke, og § 2 kunne ikke rejses, saafremt de i § 20 ommeldte Tidsfrister er forløbne. Afsoning i Henhold til § 19 med Fængsel paa sædvanlig Fangekost og Tvangsarbejde finder kun Sted med Hensyn til Bidrag, der forfalde, efter at Loven er traadt i Kraft. Bestemmelsen i § 12 finder kun Anvendelse med Hensyn til Fødsler, der finde Sted, efter at Loven er traadt i Kraft. For Anvendelsen af Lovens § 15, 2det Stykke, jfr. § 1, 7de Stykke, er det Forudsætningen, at Dødsfaldet er indtraadt efter Lovens Ikrafttræden.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg,

den 27de Maj 1908.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L.S.)

/ Alberti